

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΛΕΓΚΑΙΗΝΘΗΜΕΡΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Ἀρχηγ. Γεωργάδιος Παρασκευόπουλος
Ἐργεῖς Θωμᾶς Παπαγιαννόπουλος
Νικόλαος Παπαχρήστου
Γεώργιος Σωτηρόπουλος
Ἄνδρ. Παπαγεωργακόπουλος
Θεολόγοι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἐσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ & ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ
Ὁρθ. Χριστ. Ἐνωσιν Νέων Πατρῶν
Γραφεῖα: Γεροκαστοπούλου 60.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

Β΄.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ληφθῆ ταχεῖα πρόνοια περὶ τῆς μορφώσεως κατωτέρου κλήρου, διότι ἡ περίοδος τὴν ὁποίαν διέρχεται τὸ Κράτος μας εἶναι ἢ πλέον τραγικωτέρα, ἔννευ τῶν ὀρμητικῶν ρευμάτων τοῦ ὑλισμοῦ καὶ τῶν ἀντιχριστιανικῶν τάσεων ὠρισμένων ομάδων, ἐργαζομένων ἀντιχριστιανικῶς, ὑπούλως καὶ μὲ μεγάλην μεθοδικότητα.

Ἡ μόρφωσις δὲ ἱερέων ἀξίων τῆς ἑαυτῶν ἀποστολῆς, δὲν εἶναι τι δυσκατόρθωτον, χρῆζον κολοσσιαίων δαπανῶν· δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ, ἐὰν συσταθῆ μία ἱερατικὴ σχολὴ ἐν μιᾷ τῶν μονῶν ἐκάστου νομοῦ, εἰς ἃς νὰ διδάσκωνται ἀποκλειστικῶς θρησκευτικὰ μαθήματα οἱ προωρισμένοι διὰ τὴν ἱερωσύνην. Νὰ ὀρισθῆ δὲ ἀνάλογος μισθοδοσία εἰς τοὺς ἱερεῖς, ἀφ' οὗ ἀπαγορευθῆ πλέον διὰ νόμον ἢ χειροτονία εἰς πάντα μὴ φέροντα ἀπολυτήριον μιᾶς τῶν σχολῶν τούτων. Ἐκαστος Μητροπολίτης νὰ καταρτίσῃ περὶ Αὐτὸν τάγμα ἐκ δέκα τοῦλάχιστον μοναχῶν, μεμορφωμένων καὶ μὲ εἰδικότητα εἰς διαφόρους ἐπιστήμας, ὅπως δι' αὐτῶν τελεσφόρως ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῶν ἐκάστοτε ἀναφαινομένων ἐπικινδύνων στοιχείων ἐν τε τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ.

Τέλος, πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἀνεπτυγμένους τοῦ Ἐθνους, στρέφοντες τὸν λόγον ὑπομνησκομεν ὑμῖν ὁποίαν φέρετε βα-

ρεῖαν εὐδύνην, γενόμενοι σκάνδαλον τοῖς ἀπλουστέροις, διὰ τῆς πρὸς τὴν θρησκείαν ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας.

Ἐχετε πάντοτε ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ παράδειγμα ἰσχύει παρὰ τῷ λαῷ ὅσον δὲν δύναται νὰ ἰσχύσῃ ἢ ὑψηλοτέρα καὶ πειστικωτέρα διδασκαλία.

Μὴ ἀπαταῖσθε τόσοσιν δεινὴν ἀπάτην ὥστε νὰ νομίζητε ὅτι θὰ ἐκληφθῆτε ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς ὄντα ἐξόχου εὐφυΐας καὶ διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ἐὰν δεικνύετε ψυχρότητα πρὸς τὴν θρησκείαν σας. Πείσθητε ὅτι ὅλως τὸναντίον συμβαίνει. Οἱ ἀδιαφόρως πρὸς τὴν βασιλίδα τῶν ἀρετῶν, τὴν εὐσέβειαν, ἔχοντες, προδίδουσι ἀγένειαν ψυχῆς, πτωχείαν πνεύματος, ἐπιπολαιότητα, ἡμιμάθειαν, ἔλλειψιν ἐπιμελελημένης ἀγωγῆς, ἐμπνέοντες δυσπιστίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ ἐκλαμβανόμενοι ὡς ἄνθρωποι ἐστερημένοι παντὸς ὑψηλοῦ αἰσθήματος καὶ ἱκανοὶ νὰ διαπράξωσι πᾶν κακὸν καὶ ἀνόσιον. Ἀναλογίσθητε τὴν εὐσέβειαν τῶν ἐξόχων πνευμάτων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πεισθῆτε περὶ τῆς πλάνης σας καὶ τῆς σμικρότητός σας. Μὴ παρασύρεσθε ὑπὸ τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ τῆς δοκησιοφίας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ περιφρονῆτε καὶ αὐτὴν τὴν θείαν θρησκείαν, ἣν τόσοι ἀσυγκρίτως ἐξοχώτεροι ὑμῶν κατὰ τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἀρετὴν ἐπρέσβευσαν καὶ διὰ πάσης θυσίας ὑπεστήριξαν. Λάβετε ὑπ' ὄψει ἐκεῖνο τὸ ὁ-

ποῖον ἐκήρυξαν οἱ ἀληθεῖς σοφοί, ὅτι· μόνη ἡ πίστις συνενοῖ καὶ ταυτίζει πρὸς ἓνα σκοπὸν τὰς καρδίας καὶ τὰς προσπαθείας τῶν ἀνθρώπων. Μόνη αὕτη ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸν σπινθῆρα τῆς ἠθικῆς ζωῆς, ἐξ οὗ πᾶς ἔλλογος ὀργανισμὸς τῆς κοινωνίας ἐμφυχοῦται. Ἄμα ἐκλείψῃ ἡ πίστις ἄρχεται ἡ ἀποσύνθεσις, ἡ σήψις τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, ἐφ' οὗ ἔρπουσι τότε οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐντάφιοι σκώληκες ἐκ πτωμάτων τρεφόμενοι. Διὰ μόνης

τῆς πίστεως εἰσάγεται ἡ ἄρμονία εἰς τὴν κοινωνίαν, ὡς εἰσάγεται εἰς τὸ πνεῦμα, διότι δι' αὐτῆς ἔχομεν τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ κόσμου, καί, μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὄρων, τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ Θεοῦ ποιηθέντα καὶ εἰς τὸν Θεὸν διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ θείου νόμου ἐπανερχόμενον...

Τέλος ἀναλογισθῆτε ὅτι ἡ παιδεία σας ἀπέναντι τῆς ἀπειρου τοῦ Θεοῦ σοφίας εἶναι μηδὲν καὶ ὅτι: «Ἀρχὴ σοφίας φόβος Θεοῦ».

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ ΠΑΛΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ὡς ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

ΙΕ'

Εἶδομεν ὅτι ὁ ἐν τῇ Ἀγ. Γραφῇ «ἀδολεσχῶν», ἐγγίζει καὶ θωπεύει αὐτὴν τὴν τοῦ Θεοῦ εἰκόνα· αὐτὴν ψηλατᾷ καὶ θωπεύων ἐνηθύνεται καὶ εὐφραίνεται, καθὼς εὐφραίνεται καὶ ἐνηθύνεται τὸ μικρὸν παιδίον, τὸ ὁποῖον θωπεῖον τὸ πρότωπον τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς ἢ πατρὸς δέχεται εἰς ἀντάλλαγμα τὸ μεδίμα καὶ φιλημα αὐτῶν. Ἐπίσης εἶδομεν ὅτι ὁ μελετῶν τὴν Γραφὴν καὶ σπουδάζων ἐν αὐτῇ εὐρύνει τὰ ὄρια τῶν γνώσεων αὐτοῦ, ζωοποιεῖ καὶ θερμαίνει τὸ ὀρησκευτικόν του συναίσθημα, κρατύνει καὶ τονώνει τὰς ὀρησκευτικὰς του πεποιθήσεις. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἰπέ τις εἶνε «βιβλίον τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἄλλο βιβλίον ἔχει, ν' ἀνυψῆ τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν Θεόν» καὶ νὰ καταδιδάξῃ—προσθέτομεν—τὸν Θεὸν πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ὁμοιάζει πρὸς ποταμὸν διερχόμενον διὰ μέσου μυρῶν ἀκαθάρτων τελεμάτων καὶ ὅμως διατηροῦντα τὴν διαύγειαν τῶν ὑδάτων του. Ὁθῶ καὶ ἡ Ἀγία Γραφὴ διερχομένη διὰ μέσου ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ζώντων εἰς τὰ μάλλον φαῦλα τῆς ἀμαρτίας καὶ ἐξαχρειώσεως στρώματα, οὐ μόνον δὲν μολύνεται ἀλλὰ διατηροῦσα ὄλον τῆς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν διαύγειαν, καθαίρει καὶ ἐξαγιάζει τοὺς δι' ὧν διέρχεται· καὶ τὰς καρδίας αὐτῶν ἀδιάσπαστος πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνυψοῖ, καὶ εἰς μὴν αὐτὰς καὶ κατοικίαν Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνεύματος μεταποιεῖ. (1ω. 14, 23). Ἄς ἐξακολουθήσωμεν οὕτω μελετῶντες τὴν Ἐξαήμερον.

«Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ οὐρανῷ εἰς φαῦσιν τῆς γῆς... καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἐνιαυτούς... Καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μεζῶ καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω καὶ τοὺς ἀστέρας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν... Καὶ ἐγένετο... ἡμέρα τετάρτη». (Γεν. Α, 14—18).

Δὲν ἀρκεῖ ἡ φωτεινὴ οὐσία, ἡ πηγὴ τοῦ φωτός, τὴν ὅποian κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς δημιουργίας παραγαγὼν διέχυσεν ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς κτίσεως· καὶ ἦτις ἐφαίδρυνε τὰ σύμπαντα, ἐκδιώξασα τὰς τοῦ σκότους μελαγχολίας—ἀλλ' ὁ καλὸς Θεὸς συνεχίζων τὴν ἑλπίδα ἰδιαιτέρην Αὐτοῦ διὰ τὴν ἦν μέριμναν καὶ

φροντίδα, διακράττει τὴν ποιητικὴν καὶ τῶν δύο μεγάλων περιγεωγῆ;) φωστῆρων Ἥλιου καὶ Σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων· παραγγέλλει τὴν ἐμφάνισιν τῶν δύο μεγάλων φωτεινῶν ὀχημάτων καὶ ἐστιῶν τοῦ φωτός—τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης—εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς ἦρας!—Πολὴ ἐνδιαφέρον δεικνύει δι' αὐτὴν· ἀρὰ γε πρὸς τί νὰ προετοιμάξῃ αὐτὴν; Διὰ τί τότε καὶ ὅπως ἐξαχρειοῦν διαχέρον δι' αὐτὴν; —«Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Ἰακώβ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων»—

Οὗτος λοιπὸν εἶνε ὁ λόγος. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐνθουμήται αὐτὰ ἢ μήπως λησμονήσῃ καὶ αὐτὸν τὸν Πλάστην του;

«καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἐνιαυτούς». Ὡστε ἐποίησε τὸν Ἥλιον, τὴν Σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, ὄχι μόνον ἵνα φωτίζωσι τὴν γῆν ἀλλ' ἵνα τὰ σώματα ταῦτα ἐξυπηρετήσωσι καὶ ἄλλως, καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς· ἵνα χρησιμεύωσιν ὡς ὠφέλιμοι καὶ πρόχειροι σύμβουλοι καὶ ὁδηγοὶ τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα προαναγγέλλωσιν εἰς αὐτὸν τὰς βουλάς τοῦ Ὑψίστου καὶ τελευταῖον ἵνα χρησιμεύωσιν εἰς αὐτὸν ὡς δεῖκται καὶ ὄρια τῶν ἡμερῶν καὶ ἐτῶν.

Πρῶτος λοιπὸν σκοπὸς καὶ προορισμὸς αὐτῶν ἵνα φωτίζωσι, θερμαίνωσι καὶ ζωογονήσωσι τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· δεύτερον, ἵνα προαναγγέλλωσι τὰς βροχὰς καὶ ἀνομιρίας, τὰς ξηρασίας καὶ καταγίδας, τὰς τρικυμίας καὶ λοιπὰς θεοσημείας· καὶ τρίτον, ἵνα μέχρις οὗ εὑρεθῶν τὰ ὀρολόγια καὶ λοιπὰ χρονόμετρα ὁ ἄνθρωπος μὴ πλέῃ ἐν τῷ ὠκενῷ τοῦ χρόνου, ἀνευ ὁδηγοῦ, συμπλωτήρος καὶ πυξίδος, οὕτως εἶπειν. Ἄλλὰ μήπως καὶ μετὰ τὴν ἐπιπόνησιν καὶ ἐφεύρεσιν τῶν ὀρολογίων καὶ λοιπῶν χρονόμετρων ἔπαυσαν ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες νὰ ἄρχωσιν τοῦ χρόνου καὶ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς μόνον καὶ ἀληθεῖς καὶ ἀφευδῆς δεῖκται αὐτοῦ; Μήπως μετὰ τὴν ἐπιπόνησιν τῶν διαφόρων χρονόμετρων ἠχρήστευσαν ὡς πρὸς τὸ καθήκον τοῦτο τὰ οὐράνια σώματα; Ἡ πείρα βεβαίη, ὅτι ταῦτα κατέχουσι τὴν ἀρχὴν καὶ ἀρχοῦσιν ὡς πιστοὶ δοῦλοι τοῦ Κυρίου τῶν.

Τούτουθεν καὶ ποιμένες καὶ ἀγρόται καὶ ναυτίλοι καὶ πεζοπόροι πρὸς τοὺς ἀστέρας στρέφονται, τὴν δὲ σιν διερευνῶσι, τὴν ἀνατολήν ἐξετάζουσι, τὰς κινήσεις τῶν ἀστέρων μελετῶσι τὰ χρώματα καὶ μεταλλά-